

Автор **Мирела Веселинова**

Законодателство'2008

ТЕЖЪК ЗАКОНОДАТЕЛЕН СКАНДАЛ БЕЛЯЗА НАЧАЛОТО НА 2008-А. А КАЗВАТ, ЧЕ КАКТО ЗАПОЧНЕ ЕДНА ГОДИНА, ТАКА И ЩЕ СВЪРШИ. ТОВА, РАЗБИРА СЕ, НИКОГО НЯМА ДА УЧУДИ – ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА ПРЕХОДА БЪЛГАРСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ СЕ ПРЕВЪРНА В СВОЕОБРАЗНО ПЕРПЕТУУМ-МОБИЛЕ, КОЕТО СЕ ЗАМОЗАХРАНВА, КАТО ПРЕРАБОТВА ДО БЕЗКРАЙ ЕДНИ И СЪЩИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ. А НЯКОИ ЗАКОНИ, КАТО НАПРИМЕР НАКАЗАТЕЛНИЯТ КОДЕКС, НИКОГА НЕ ИЗЛИЗАТ ОТ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ – ВЪТРЕ ВИНАГИ ОТЛЕЖАВА ПОНЕ ЕДИН ПРОЕКТ ЗА ПРОМЯНА В НЕГО. ДРУГИ ПЪК, НЕ ТОЛКОВА АТРАКТИВНИ, СЕ ПРЕВРЪЩАТ В ИЗКУПИТЕЛНА ЖЕРТВА НА ЗАКОНОДАТЕЛНАТА СТАХАНОВЩИНА – КАКТО ТОВА СТАНА С ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС (ГПК), ПРИЕТ ПРЕЗ ЛЯТОТО НА 2007 Г.

Новият Граждански процесуален кодекс (ГПК)

още през последните месеци на 2007 г. чу „анатема“ от всички правни гилдии. Които въкупом поискаха дългосрочно отлагане на старта му, предвиден за 1 март 2008 година. Съдии, адвокати, частни съдебни изпълнители и нотариуси наизваждаха дълги поменици от неприемливи според тях текстове, както и откровени гафове. Предричаха апокалипсис в гражданското правораздаване, ако новият кодекс започне да се прилага – и заради лошото му качество и защото магистрати и адвокати не са подготвени.

Правосъдният министър Миглена Тачева, поела поста броени месеци преди това,

се оказа в капан.

Отлагането на ГПК би означавало сериозен политически провал – не само защото гържавата с него

замаза пред Брюксел куп други законодателни гафове и неизпълнени ангажименти. Много преди това ГПК се превърна в емблема на всички идиотщини в българския законодателен процес. Работата по проекта отне близо две години и 1,5 млн. евро по програма ФАР. Въпреки това, щом влезе в парламента, получи унищожителна критика от Консултативния съвет по законодателство. Неизвестно как обаче той се оказа част от задължителните ни ангажименти към Брюксел по глава „Правосъдие и вътрешен ред“, макар че никога в обществен и професионален дебат старият ГПК не е бил сочен като стратегически проблем. И в крайна сметка се наложи специална работна група към правната комисия на Народното събрание да пренапише почти целия вече скъпо платен проект, за да се получи нещо що-годе читаво за пленарна зала.

Рожба на сериозни компромиси, ГПК стартира на 1 март, а

апокалипсис не се състоя.

Засега. Само парламентът преживя поредния конфуз, когато се наложи спешно да променя все още „пресния“ закон, за да изчисти най-очевидните гафове.

На 15 май т.г. стана факт и първата поправка на кодекса, с която изрично се каза, че заварените от него дела на първа инстанция ще се гледат по стария ред, защото иначе страните ще са в нарушение – няма как да вкарат всички аргументи и доказателства по спора още на самия старт – каквито са новите изисквания. Спешно трябваше да се коригират и критериите за несеквестрируемия доход при принудителното изпълнение, тъй като законодателите не бяха отчели въвеждането на плоския данък, с който всички се облагат еднакво.

ГПК „акостира“ и в Конституционния съд. Президентът нямаше как да стопира ремонта с вето, за да